

jag_illustrator@yahoo.com

ආලකමන්දාව

කවුණුව

හෙන්රි ඩී කුමාරජෙරෙම
සිනුවර සිට

ගිරි සිකරයකි වන රජ දහනෙකි රමණී
සරී මුව කෙසර ආලකමන්දාව සරණී
දිරියකි දැයට මඹ දැකුමෙන් හද පිරණී
සිරි ලක අසිරි හෙලි කළ මඹවද සරණී

හෙන්රි ඩී කුමාරජෙරෙම

අපට ඉතිහාසය දායාද කළේ අපේ මුතුන් මිත්තෝ ය. මවුනු නිකමම සිටියේ නොවෙයි. යුගයෙන් යුගය නොයෙකුත් වෙනස් වෙනස් කටයුතු මවුනුනිත් නිමැවී ඇති සැටි අද අප බලන්නේ මහත් සතුටකිනි. ඒවා දෙස බලන සැටියෙහිත් ඒවා දකින සැටියෙහිත් අත්තේ ලොකු වෙනසකි.

දකින දේ ආවට ගියාටට සිදුවන්නකි. එය සමහර විට සුළු කාලයක් තුළදී මතකයෙන් ගිලිහී යා හැකිය. එසේ නොවන්නට නම් එය ආයාසයෙන් සිතෙහි සන්තාන ගත කළ යුතුව ඇත. ජෛතික ව ආ දකින හැම දෙයක් ගැන ම වටිනා කමක් ආරෝපනය නොකරනු ඇත. වටිනා කම ආරෝපනය කළ යමක් පමණක් මතකයේ කලක් රැඳී තිබීම ස්වභාවිකයි.

සම් දෙයක් දකිනවාට වඩා ඒ දෙස බලන විට ඒ දෙස පිළි බඳු කිසි යම් වෙනස් වූ හැඟීමක් හැඹුරු බවක් දනවන බව පෙනියි. බලන හැම දෙයක් ම හැතැන් බොහෝ දෙයක් ගැන සිතෙහි කිසියම් විශේෂත්වයක් ඇති කරන බව පෙනේ.

අපේ ප්‍රොසිට්ටය කියා පාන ඉතිහාසයේ තවමත් ඉතිරිව ඇති සංකේත වනුයේ ඉපැරණි නෂ්ටාවශේෂයන් ය. සැරකඩපහන, මුර ගල්, ඉසුරුමුනි පෙම් යුවල සෙල් පිළිම ආදියයි. ලිඛිත තොරතුරුවල සත්‍යතාවය තහවුරු කිරීමක් ද එයින් සිදු වේ.

කුවේරයන් හේ ආලකමන්දාව මිනි බට සෙයක් විදහාපාන සිහිරිය අනුර පුර යුගයේ කලා නිර්මාණයකි. (ක්‍රි.පූ. 447-495) සමයේ රාජ්‍යය වචලා පළමුවන කාශ්‍යප රජු ආරක්ෂක තේතුන් මත මෙම ගල් පර්වතය තම සිහිරි රජමැලිගාව බවට පත් කරනද්දේ බලකොටුවක් ලෙසිනි.

මෙම සිලා තලය උත්තම ශාසනයේ කලා කෘතියක් ලෙසින් ඒ තුළින් විදහා දක්වනුයේ විවිධාංග එක්තරක් කළ කලා සාකලණයක් ලෙසින් යැයි කිවහැක්කිවිටද ය.

වසර එකක දහසක් ඉක්මවා ගිය විසයත් මහ ගල් පර්වතේ වූ මෙම සිහිරිය තවමත් ලොවට නිතරව ප්‍රභාපවත් ඉතිහාසයක් පවසන තැනකි. වසරක එය මුර ගැලකි. වසරක රජදහනෙකි. තව වසරක කලා ලොව එළිය කළ සිතුවම් ගුහාවකි.

විටෙක ගී රස නිත්තරින් වැනෙන අයක් ගහකි. එපමණක් නොව මින් හෙලි කළේ කුමක්ද? තවමත් සොයා ගැන්මට අසීරු පහළ සිට අඩි 600ක් ඉහළට නැඹු පුදුම එළවන ජලනළ පැරැබිණියකි. අගස් ගව්වි තරණයට ඉදි කළ පියගැට පෙළයි. අද නටමුත් ලෙසින්

තවමත් විරාජමාන වන මාලිගා පදනම්, මෙලෙමය ජල තටාක හා සෙල්මුවා අසුන් සහිත බලකොටුවකි. එපමණක් ම ද? තවමත් අභිරහසක්ව ඇති සිහිරි ලෙහා වර්ණ සංකේතය හා මුහු වූ කුහු බැඳුමකි.

සිය දහස් වස ගෙවී ගොවී ගියත් බොහෝදේ ලෙහාවියෙහි, මඹ මඹ ම සේ තවමත් රසිකයන් පිහවීමෙහි සමත් කම කිනම් අරුමයක්දැයි නොවිඳහා කිව මැනවි. මඹට අකාරණික වන්නේ සොබාදහම නොව නොහෙත් උදැසි නොමිනිස් ගති ඇත්තන්ම ය.

ගිත වාහිනියකට කළු දේදී තල්පතක් තරමට මොහොත් බවට පත් කළේ කැටපතක් වත් කැටපත් පවුරයි. මඹ අපේ ගිතය කවිය එදා මිනිසුන් අහසු අසුරු ගල් කොටා ඉතිහාස ගත කළ සැටි මැනවි. මනු එහි හරුස සටනත් නොකැඩීමටත් සම සිතින් කලා හැකුම් ලියා තබන්නටත් සිතූ නිසා අහසේය. පරණවිතාරණ මහාදුරන්ට පින්සිදු වන්නට ඉන් හෙලි පොහෙලි කරගත් තොරතුරු 'සිහිරි මුරුට' ගත තුළින් අපට පහදා දී ඇත.

කොමුල් අමඩ් ලෙඩ්
එකොන්ද මියුර් සහ
එකපල් දල වත්
මහ ජල්වයි සිත්

ලිහසි
බැසී
දිනැසී
නොමුසී

අහසෙන් සිතනව කොමුටු එලකය අට සේය. ප්‍රිය මහාස වචනය එහි මදය මෙන් මියුරු ය. අහස දිගස් එහි සිට පොත්ත වැනි ය. අය මෙන් සිත උළුවලින කරන්නී ය. සිත හැර නොයන්නී ය.

ආලකමන්දාවකට සම කරන අපේ සිහිරි කලා නිකේතනය නොමිනිස් උවදුරුවලට බෙහෙවින් ගොදුරු වන බව රහසක්නොවේ.

පවුරට කැටු කළ හැකුම් කෙතරම් අපේද? මනු සතුට ගිලු නියන කළු බව ඉන් පහැදිලි ය. බොහෝ සිතුවමක් වෙනුවෙන් ඇති වූ සංයම වේදනය අනාගතයට ඉතුරු කළේ කෙතරම් හැකුම් බරව විය යුතුද? ඇතිද ලෙහාවිය මා හා බන්ධන නොනෙපලන්නේ? තොප තද සිත් ඇත්තියක් සේ පෙනෙයි. තොපේ ප්‍රියයා මියැදිද? ඒ තද ගතිය නිසා ම ඔහු මියැදුනාවද?

කිනෙන් අසද්බද ආයුන්තරී නොබණන තොප පැරැණි ජායා මළ නො එමළ තද්ල ඇත්තයිනරී

තොපට මුද්ධාවක් තැනියේය. තොප මෙහි පැමිණියවුනට කතාබස් නොකරයි. තොපගේ කලින් ප්‍රියා කවර හෙයින් මළේද? තගේ තද සිත් තේතුකොටගෙන ම තේදු මනු මළේ? අහනා ඇදහස්, දාර්ශනික වින්තා උල්පතින් කැටපතෙහි තුරුටු කරන්නට සිතූ නිසා කෙතරම් මහරම්දැයි අහන්නදැයි තවදුරටත් විමසනු වටිමය.

කෙතෙක් ආලකමන්දාවේ සරණ දෙවිලියන් හා සමාන සිහිරි යුවලියන් දුටු බව පවසමින් සටහන් තැබූහ. තවෙකෙක් ලිවේ මඹ දැකුමෙන් මෙහි පැමිණියවුන් හේ කාන්තිය මහත්සිය මහගැටී ගිය බවයි.

තවත් අහනා ඇදහසක් දක්වන්නට සිතුවෙත් පැවසූයේ සිහිරි හැරීමෙන් සිත් පහත් කරගත් බොහෝ දෙන නොයෙක් දේ ලියා ඇති බවින් මම සමත් නොලිවෙමි යනුවෙනි. ඒ ඔහු තුළ ජනිත අවිනිශ්‍යක සංවේදිතාව අනාගතයට සැටිපුනත් කළ අසුරුය. මෙතෙක් රජවරුන් ගැන ලියැවී ඇති ඉතිහාසයට අර්ථවත් සියවස් පිවත් වූ පොදු ජනතාව හේ ආකල්ප සිතූම පැතුම් හා ක්‍රියා කලාපයන්හි තත්වය මැනවින් පහැදිලි වීමක් මේ කුළුට කාවදී ඇති බවක් දක්නට හැකි වීම අනාගත පරපුරට ද සතුටට කරුණක් වනු ඇත.

'අයර්ස් රොක්' නමින් දැනට හැඳින්වෙන මහ ගල් පර්වතය

උතුරු පාලන බල ප්‍රදේශයට අයත් මධ්‍යම ඕස්ට්‍රේලියාවේ ඇලියස්ට්‍රියා ප්‍රදේශයෙන් කි.මී. 400ක් ඔබ්බෙන් පිහිටා ඇති 'අයර්ස් රොක්' නමින් දැනට හැඳින්වෙන මහ ගල් පර්වතය අති විශේෂ ස්ථානයක් ගිම් කර ගෙන ඇත. 'උලරු' නමින් අද්වෘසිකයන් විසින් වහරනු ලබන එය වසර මිලියන ෩෨ක ඉතිහාසයක් සහිතවත් කරයි. එය රාජධානියක් හෝ බල කොටුවක් ද නොවේ.

එය විශාලත්වයෙන් පොළොවෙන් උඩට මීටර 300කි. පොළොවෙන් ධර්ම කිලෝ මීටර 2.5 කි. කිලෝමීටර 3.6ක් අතට විහිදී ඇති අති විශාල තනිකර ගල් පර්වතයකි. 'මොනලිත්' යනු තනිකර ගල් පර්වතයක් හඳුන්වන ඉංග්‍රීසි භාෂාවකි. ලෝකයේ එවන් ගල් පර්වත දෙකකි. මෙය දෙවන ස්ථානය සේ දැක්වේ.

මෙහි ඇති විශේෂ ම ස්වභාවය වනුයේ උදෑසන පායන නිරුගේත් සැදෑවේ බැස යන නිරුගේත් රැස් දහවත් රක්ත වර්ණයෙන් බැබළීමය. අද්වෘසික 'ඇබ්බිලිගල්' ජන වර්ගයක් වන 'ඇන්ත' ජාතිකයන් වෙසෙයින් මෙහි ආරක්ෂක කටයුතු භාරව සිටී.

සියලු අද්වෘසි වැසියන් ම මෙම 'උලරු' හෙවත් 'අයර්ස් රොක්' පර්වතය දේවත්වයෙන් සැලකති. එහි හැඟීමට පවා එම බලධාරීන්ගෙන් අවසර ලබා ගත යුතුය. ඊට හානි සිදුකිරීමට කිසියෙක් අවකාශ නොදැකී.

එහි මෙව්නිහාසිකත්වයන් ප්‍රජනිතත්වයන් රැකගැන්මට හිඟ පවා සාධක ඇත. දේශීයත්වයන් ප්‍රජනිතත්වයන් අනන්‍යතාවන් උදෙසා දැඩියේ ඇලුම් කරන මවුනු එය බාහිර අනතුරු හා ආනන්තක උපද්‍රව වලින් ආරක්ෂා කර ගැන්මේ දැඩි උනන්දුවක් දක්වති. මේ සියල්ලක් ම කරන්නේ දැඩි අපහසු කම් මධ්‍යයේ එම දක්නට ලැබෙන විශේෂත්වයකි.

ආලකමන්දාවකට සම කරන අපේ සිහිරි කලා නිකේතනය නොමිනිස් උවදුරුවලට බෙහෙවින් ගොදුරු වන බව රහසක්නොවේ. එම කලා රජදහන නොමිනිසුන්ගෙන් බේරා තවත් පරපුර ගනනක අනාගතය වෙනුවෙන් සුරක්ෂිත කිරීම බලධාරීන් සතු යුතු කමක් හා වගකීමක් වනු ඇත.